

441.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 25 lipca 1936 r.

w sprawie przedsiębiorstw zbierania i udzielania informacji o stosunkach gospodarczych.

Na podstawie art. 4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o przedsiębiorstwach zbierania i udzielania informacji o stosunkach gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 16) zarządzam co następuje:

§ 1. Koncesję na prowadzenie przedsiębiorstwa zbierania i udzielania informacji o stosunkach gospodarczych, a w szczególności o stosunkach kredytowych i zdolności płatniczej przemysłowców i innych osób, mogą otrzymywać osoby fizyczne, obywatele polscy o nieposzlakowanej przeszłości, oraz osoby prawne, mające siedzibę w kraju.

§ 2. Przedsiębiorstwo, określone w § 1, jest obowiązane:

- a) prowadzić ewidencję zamówień i udzielanych informacji,
- b) zachowywać w ciągu pięciu lat odpisy zebranych oraz udzielonych informacji z zaznaczeniem nazwiska pracownika lub korespondenta, który informację dostarczył,
- c) prowadzić ewidencję osób, zatrudnionych w przedsiębiorstwie, jak również korespondentów zamiejscowych,

d) umożliwić upoważnionemu do przeprowadzenia kontroli delegatowi (delegatom) Ministra Przemysłu i Handlu lub wojewódzkiej władzy przemysłowej wgląd we wszelkie prowadzone przez przedsiębiorstwo księgi, wykazy, kartoteki i odpisy informacji, jak również w korespondencję i inne dokumenty, dotyczące działalności przedsiębiorstwa, oraz udzielać temu delegatowi (delegatom) żądanych wyjaśnień.

§ 3. (1) Przedsiębiorstwo nie może dokonywać wywiadów ani udzielać informacji:

- a) o instytucjach, których działanie pozostaje w związku z obroną Państwa,
- b) o instytucjach wojskowych oraz o instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych,
- c) o stosunkach służbowych osób wojskowych w służbie czynnej i w Korpusie Ochrony Pogranicza, funkcjonariuszów Straży Granicznej oraz oficerów Policji Państwowej.

(2) Przedsiębiorstwo nie może udzielać informacji o instytucjach i zakładach przemysłowych, współpracujących lub pracujących dla wojska, w zakresie spraw dotyczących obrony Państwa.

§ 4. Przedsiębiorstwo powinno posiadać kierownika, którym może być bądź sam koncesjonariusz, bądź osoba przez niego ustanowiona za zgodą władzy udzielającej koncesji.

§ 5. (1) Na zabezpieczenie roszczeń do przedsiębiorcy, powstałych z tytułu szkody, wynikłej z czynności zawodowych przedsiębiorstwa, przed-

siębiorca powinien złożyć przed wydaniem mu dokumentu koncesyjnego kaucję w wysokości 10.000 zł. Złożenie kaucji nie zwalnia przedsiębiorcy od osobistej odpowiedzialności.

(2) Kaucję wpłaca się na rachunek kasy urzędu skarbowego, właściwego dla miejsca siedziby odnośnego przedsiębiorstwa, do dyspozycji Ministerstwa Przemysłu i Handlu. W miejscowościach, w których znajduje się kilka urzędów skarbowych, kaucję należy wpłacać na rachunek kasy 1 urzędu skarbowego.

(3) Kaucję składa się w gotówce lub w papierach wartościowych, posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne), według ich ostatniego, przed złożeniem, kursu giełdy pieniężnej warszawskiej.

(4) Zaspokojenie roszczenia z kaucji następuje na podstawie sądowego tytułu wykonawczego.

(5) W razie zmniejszenia się kaucji lub jej wartości, przedsiębiorca powinien uzupełnić kaucję w terminie miesiąca do pierwotnej wysokości.

(6) Kaucję zwraca się dopiero w rok po likwidacji przedsiębiorstwa, o ile w tym terminie nikt nie powiadomi władzy udzielającej koncesji o wytoczeniu przeciwko przedsiębiorcy powództwa o wynagrodzenie szkody, wynikłej z prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 6. Dla zaspokojenia wierzytelności, nie podpadających pod przepis § 5 ust. (1), kaucja może być wzięta w zastaw lub poddana egzekucji tylko bez uszczerbku dla praw pierwszeństwa roszczeń, określonych w § 5 ust. (1). Wierzytelności takie mogą być zaspokojone z kaucji na zasadach ogólnych w rok po likwidacji przedsiębiorstwa, o ile nie zgłoszono roszczeń, którym służy prawo pierwszeństwa (§ 5 ust. (1) i (6)).

§ 7. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Do przedsiębiorstw zajmujących się zbieraniem i udzielaniem informacji o stosunkach gospodarczych, istniejących w dniu wejścia w życie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 16), przepisy rozporządzenia niniejszego stosują się od dnia 15 stycznia 1937 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*
